

அலகு -2- எழுத்தியல்

தமிழ் மொழியின் இலக்கணம் ஐந்து பெரும் பிரிவுகளை உடையது. அவற்றுள் முதலாவது எழுத்து இலக்கணம் ஆகும். எழுத்து இலக்கணங்கள் யாவும் எழுத்ததிகாரம் என்னும் பிரிவில் நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவரால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்தியலை எழுத்ததிகாரம் ஐந்து இயல்களை உடையது. அவை, எழுத்தியல், பதவியல், உயிரீற்றுப் புணரியல், மெய்யீற்றுப் புணரியல், உருபுப் புணரியல் என்பவையாகும்.

எழுத்திலக்கணத்தை அகத்திலக்கணம், புறத்திலக்கணம் எனும் இரு வகைகளில் அடக்கலாம். அகத்திலக்கணத்தில் எழுத்தியலும் புறத்திலக்கணத்தில் ஏனைய இயல்களும் அடக்கப் பெற்றுள்ளன. எழுத்ததிகாரத்தின் முதல் இயல் எழுத்தியல் ஆகும். அது எழுத்து தொடர்பான எல்லா இலக்கணப் பகுப்புகளையும் தொகுத்து விளக்குவதாக அமைகிறது. இவ்வியலை நன்னூல் ஆசிரியர் அருகதேவனை வணங்கி தொடங்குகிறார்.

பூமலி அசோகினள் புனைநிழல் அமர்ந்த

நான்முகன் தொழுதுநன்கு இயம்புவன் எழுத்தே (நன் : 56)

என்னும் நூற்பாவினால் கடவுளை வணங்கி எழுத்தியலைத் தொடங்குகிறார் ஆசிரியர். இவ்வியல் 12 பிரிவுகளை உடையது. அவற்றை விளக்குவதே இப்பகுதியின் நோக்கமாகும்.

எழுத்திலக்கணத்தின் பாகுபாடு

நன்னூலின் முதல் பிரிவு எழுத்ததிகாரம் ஆகும். அதில் முதல் இயல் எழுத்தியல் ஆகும். அப்பகுதியில் இடம் பெறும் இலக்கணச் செய்திகள் பன்னிரண்டு ஆகும். அவையே எழுத்திலக்கணத்தின் பாகுபாடுகள் ஆகும்.

எண் பெயர் முறை பிறப்பு உருவம் மாத்திரை,

முதல்ஈறு இடைநிலை போலிஎன்றா

புதம் புணர்ப்பு எனப்பன் நிருபாற் றதுவே (நன் : 57)

என்னும் நூற்பா எழுத்திலக்கணப் பகுப்புகளை விளக்குகிறது. எழுத்தின் எண்ணிக்கை, பெயர், நெடுங்கணக்கு வரிசை, பிறப்பு, வரிவடிவம், ஒலி அளவு, சொல்லின் முதலில் நிறறல், சொல்லின் இறுதியில் நிறறல், சொல்லின் மத்தியில் நிறறல், எழுத்துப்போலி, பதம் (சொல்), எழுத்துப் புணர்ச்சி ஆகிய 12 கூறுகளையும் மேற்குறித்த நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

1. எண்

எண் என்பது தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும். அடிப்படையாக முதல் எழுத்து, சார்பு எழுத்து என்னும் இரண்டு பிரிவாக அமையும். ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் ஆகிய இருவகை வடிவங்களில் எழுத்தின் ஒலிவடிவத்தை

மொழிமுதல் காரணம் ஆம்அணுத் திரள்ஒலி

எழுத்துஅது முதல்சார்பு என இருவகைத்தே (நன் : 58)

என்னும் இந்நூற்பா விளக்குகின்றது.

முதல் எழுத்து

தாமே தனித்து இயங்கும் தன்மை உடையது முதல் எழுத்து எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துக்கள் 12

மெய் எழுத்துக்கள் 18

என, இரு நிலைகளில் அமையும் 30 எழுத்துக்கள் முதல் எழுத்து ஆகும். தமிழ் எழுத்துக்கள் இரு வகைப்படும். அவை, முதலெழுத்துக்கள், சார்பெழுத்துக்கள் ஆகும்.

முதலெழுத்துக்கள்

மொழிக்கு அடிப்படையாக அதாவது முதலாக விளங்கும் எழுத்துக்கள் “முதலெழுத்துக்கள்” ஆகும். தமிழில் உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்களாக அமைகின்றன. தொல்காப்பியர் **அகரம் முதல் னகரம் இறுதியாக உள்ள உயிரும் மெய்யுமாகிய 30** எழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்கள் என்கிறார். தொல்காப்பியத்தின் வழிநூலான நன்னூல்

ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர்

உயிரும் உடம்புமாம் முப்பதும் முதலே (நன் : 59)

என்கிறார். உயிரிருந்தால்தான் உடல் இயங்கும். உயிரெழுத்துக்கள் இணைந்தால்தான் மெய்யெழுத்துக்கள் இயங்கும். உயிர் (ஆவி), மெய் (உடம்பு) என எழுத்துக்களுக்கு அறிவியல் அடிப்படையில் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

முதலெழுத்து (30)

உயிரெழுத்து (12)

மெய்யெழுத்து (18)

இவ் அட்டவணை வாயிலாக முதலெழுத்தின் வகையினை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உயிரெழுத்து (12)

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, என்னும் 12 எழுத்துக்களும் உயிரெழுத்துக்களாகும். இவற்றை இரு வகைகளாகக் கொள்ளலாம். அவை, குற்றெழுத்துக்கள், நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகும். இதனை

உயிரெழுத்துக்கள் (12)

குற்றெழுத்துக்கள் (5)

நெட்டெழுத்துக்கள் (7)

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். இவ் எழுத்துக்கள்

1. குற்றெழுத்துக்கள் - அ, இ, உ, எ, ஒ (ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

2. நெட்டெழுத்துக்கள் - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ (இரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

என்பனவாகும். இவை மொழிக்கு உயிராக (ஆவி) திகழ்வதால் உயிர் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

சார்பெழுத்து

தனித்து இயங்கும் ஆற்றலின்றி முதல் எழுத்துக்களான உயிர், மெய்யெழுத்துக்களை சார்ந்து வரும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்து எனப்படும். முப்பது முதலெழுத்துக்களும் மொழியில் வரும்போது பல்வேறு வகையாகத் திரிந்து ஒலிக்கின்றன.

- எழுத்துக்கள் ஒன்றொடன்று சேரும்போதும்
- எழுத்துக்களின் ஒலி நீளம் போதும்
- எழுத்துக்களின் ஒலி குறையும் போதும்

ஏற்படும் ஒலித் திரிபிற்கேற்ப உருவாகும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்துக்கள் ஆகும். எனவே, “உயிரும் மெய்யும் தனிநிலை எழுத்து” என்றும் அவற்றைச் சார்ந்து வரும் எழுத்து “சார்பெழுத்து” என்றும் கொள்ளப்படும்.

சார்பெழுத்தின் வகைகள்

தொல்காப்பியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்னும் மூவகை எழுத்துக்களை மட்டுமே சார்பெழுத்துக்கள் என்பார் நன்னூலார் 10 வகைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். இதனை

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு

அஃகிய இஃஐஒள மஃகான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத்தாகும் (நன் : 60)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியத் தருகிறார். அவை

1. உயிர்மெய் 6. குற்றியலுகரம்
2. ஆய்தம் 7. ஐகாரக் குறுக்கம்
3. உயிரளபெடை 8. ஓளகாரக் குறுக்கம்
4. ஒற்றளபெடை 9. மகரக் குறுக்கம்
5. குற்றியலிகரம் 10. ஆய்தக் குறுக்கம் - என்பனவாகும்.

சார்பெழுத்தின் விரிவு (369)

1. உயிர் மெய் - 216
2. ஆய்தம் - 8
3. உயிர் அளபெடை - 21
4. ஒற்றளபெடை - 42
5. குற்றியலிகரம் - 37
6. குற்றியலுகரம் - 36
7. ஐகாரக் குறுக்கம் - 3
8. ஓளகாரக் குறுக்கம் - 1
9. மகரக் குறுக்கம் - 3
10. ஆய்தக் குறுக்கம் - 2

உயிர் ஆய்தம் = ஆய்தம் = முற்றாய்தம், எழுபான் = எழுபது

உயிர்மெய் இரட்டுநூற்று எட்டுஉயர் ஆய்தம்

எட்டுஉயிர் அளபுஎழு மூன்றுஒற் றளபெடை

ஆறேழ் அ.கும் இம்முப் பானேழ்

உகரம் ஆறாறு ஐகான் மூன்றே

ஔகான் ஒன்றே ம.கான் மூன்றே

ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத்து உறுவிரி

ஒன்றுஒழி முந்நூறு எழுபான் என்ப (நன் : 61)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக நன்னூலார் சார்பெழுத்து விரியினை அறியத்தருகிறார்.

2. பெயர்

எழுத்துக்களுக்கு நம் முன்னோர் இட்டு வழங்கும் பெயர்கள் பல. அவை அடிப்படையாக இரண்டு நிலைகளை உடையன. அவை இடுகுறி, காரணம் என்பனவாகும்.

1. இடுகுறிப் பெயர்: காரணம் இன்றி ஒரு பொருளுக்கு இட்டு வழங்கப்படுவது.

2. காரணப் பெயர்: ஏதேனும் ஒரு காரணத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் பெயர்.

இவ்விருவகைப் பெயர்களும் பல பொருள்களுக்குப் பொதுவான பெயராகியும் ஒரு பொருளுக்கே உரிய சிறப்புப் பெயராகியும் வரும். எனவே பொருள்களுக்குப் பெயரிடுதல் முறை நான்கு வகையாக அமையும். ஆவை,

1. இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் : எ.கா - மரம்

2. இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் : எ.கா - பலா

3. காரணப் பொதுப் பெயர் : எ.கா - வளையம்

4. காரணச் சிறப்புப் பெயர் : எ.கா - வளையல்

என்பனவாகும். இதனை

இடுகுறி காரணப் பெயர் பொதுச் சிறப்பின (நன் : 62)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா விவரிக்கின்றது. இதற்கு மற்றொரு பொருள் கூறும் வழக்கும் உள்ளது. பெயர்கள் இடுகுறி, காரணம் என்னும் இரண்டிற்கும் பொதுவாகியும் இடுகுறிக்கே உரிய சிறப்பாகியும் காரணத்திற்கே உரிய சிறப்பாகியும் வருவதுண்டு. அதாவது காரண இடுகுறிப்பெயர், இடுகுறிப்பெயர், காரணப் பெயர் என பெயர்கள் மூவகைப்படும் என்பதே இரண்டாம் கருத்தாக அமைகிறது. மேலும் ஒரு பெயரினை இருபொருள்படக் கூறுவதை இரட்டுற மொழிதல் என்னும் உத்தியாகக் கொள்வர். அவ்வகையில் பெயர்களை சான்றுகளுடன் அறிவது அவசியமாகும்.

1. காரண இடுகுறிப்பெயர்: அந்தணர், முள்ளி (காரணமும் இடுகுறியும் பொருந்தி அமைந்த பெயர்)

2. இடுகுறிப் பெயர் : பொன், தமிழ் (ஒரு காரணமும் இன்றி தொடக்கத்தில் இடும் பெயர்)

3. காரணப் பெயர் : பொன்னன், தமிழன் (ஒரு காரணத்தால் இடப்படும் பெயர்)

அந்தணர் எனும் பெயர் அறவாளர் அனைவருக்கும் பொருந்துவதால் காரணப் பெயராகவும் பிராமணர் எனும் பெயர் ஓர் இனத்தாரை மட்டும் குறிப்பதால் இடுகுறிப் பெயராகவும் அமைகின்றன. எனவே இது காரண இடுகுறிப் பெயர் எனப்படுகிறது. முள்ளி என்பது முட்களுடைய செடிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான காரணப் பெயராகவும் முள்ளி என்னும் ஒருவகைச் செடிக்கு இடுகுறிப் பெயராகவும் அமைந்து காரண இடுகுறிப் பெயர் ஆயிற்று. எழுத்துக்களின் பெயர்கள் அகர முதல் ஔகாரம் ஈறாக உள்ள பன்னிரண்டு எழுத்துக்களையும் உயிர் என்னும் ககர முதல் னகரம் ஈறாக உள்ள பதினெட்டு எழுத்துக்களையும் மெய் என்றும் அறிவுடையோர் கூறினர்.

உயிர் - உயிர் போன்ற உயிரைச் சார்ந்து இயங்கவல்லது

மெய் - மெய் (உடம்பு) போன்று உயிரைச் சார்ந்து இயங்கவல்லது.

உயிரும் - மெய்யும்

மொழிக்கு அடிப்படையாக அதாவது முதலாக விளங்கும் எழுத்துக்கள் “முதலெழுத்துக்கள்” ஆகும். தமிழில் உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்களாக அமைகின்றன.

அம்முதல் ஈறாறு ஆவி கம் முதல்

மெய்யம் மூவாறு என விளம்பினார் புலவர்' (நன் : 63)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா, “அ முதல் 12 உயிரெழுத்துக்கள்”, “க முதல் 18 மெய்யெழுத்துக்கள்” என 30 எழுத்துக்கள் முதலெழுத்துக்கள் ஆகும். முதலெழுத்துக்களான உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து பிற எழுத்துக்கள் பிறக்கக் காரணமாவதால் அவை முதலெழுத்துக்கள் ஆகும்.

உயிரெழுத்து (12)

உயிரெழுத்துக்களை குற்றெழுத்துக்கள், நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகும்.

1. குற்றெழுத்துக்கள் - அ, இ, உ, எ, ஓ (ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)
2. நெட்டெழுத்துக்கள் - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஔ, ஓள (இரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

என்பனவாகும். இவை மொழிக்கு உயிராக (ஆவி) திகழ்வதால் உயிர் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

அ, இ, உ, எ, ஓ க்குறில் ஐந்தே (நன் : 64)

ஆஈ ஊஏ ஐஓ ஓள நெடில் (நன் : 65)

என்னும் நன்னூல் நூற்பாக்கள் வாயிலாக நன்னூலார் குறில் நெடில் பற்றி விவரிக்கின்றார்.

மெய்யெழுத்துக்கள்

மெய்யெழுத்துக்களில் வல்லொலியாக ஒலிப்பவை வல்லினம் ஆகும். மெல்லொலியாக ஒலிப்பவை மெல்லினம் ஆகும். இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒலியுடன் ஒலிப்பவை இடையினம் ஆகும். இவ்வாறு ஒலிக்கும் தன்மையால் மெய்யெழுத்துக்கள் மூவகைப்படும். மெய்யெழுத்து அரை மாத்திரையாக ஒலிக்கும்.

வல்லினம்

க, ச, ட, த, ப, ற எனும் ஆறும் வல்லினம் எனப்படும். வன்மையான ஓசை உடையன. இதனை,

வல்லினம் கசடத பறஎன ஆறே (நன் : 68)

என நன்னூலார் விளக்குகிறார்.

மெல்லினம்

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன எனும் ஆறும் மெல்லினம் எனப்படும். மெல்லினம் மென்மையான ஓசை உடையன. இதனை,

மெல்லினம் ஙஞணந மனஎன ஆறே (நன் : 69)

என நன்னூலார் விளக்குகிறார்.

இடையினம்

ய, ர, ல, வ, ழ, ள எனும் ஆறும் இடையினம் ஆகும். வல்லினத்திற்கும் மெல்லினத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஓசை உடையன. இதனை,

இடையினம் யரலவ ழளஎன ஆறே (நன் : 70)

என நன்னூலார் விளக்குகிறார்.

இனவெழுத்துக்கள்:

பிறப்பாலும் முயற்சியாலும் வடிவாலும் ஒத்த எழுத்துக்களை இன எழுத்துக்கள் என்பர். உயிரெழுத்துக்களில் 1. அ, ஆ 2. இ, ஈ 3. உ, ஊ 4. ஏ, ஏ 5. ஐ, இ 6. ஓ, ஓ 7. ஔ, உ என ஏழு இனங்கள் உள்ளன. மெய்யெழுத்துக்களில் 1. க் ங் 2. ச் ஞ் 3. ட் ண் 4. த் ற் 5. ப் ம் 6. ற் ன் 7. ய் ற் ல் வ் ழ் ள் - என ஏழு இனங்கள் உள்ளன.

முதலெழுத்துக்கள் இரண்டிரண்டு ஓரின எழுத்துக்களாகி வழங்குதல் தொன்று தொட்டு வரும் முறையாகும். ஐகார, ஔகாரங்களுக்கு முறையே இகரமும் உகரமும் இனவெழுத்துக்களாகும். ஐகார, ஔகாரங்களுக்கு ஏனைய நெடில்களுக்கு குறில் இனவெழுத்தாகுதல் போன்று இனவெழுத்து இல்லை. எனினும் ஈகார, ஊகாரங்களின் இனமாகிய இகர, உகரங்கள் முறையே அவைகளுக்கு இனவெழுத்தாக வரும். இடையின எழுத்துக்களுக்குத் தனியாக இனவெழுத்து இல்லை. இதனை,

ஐஔ இஉச் செறிய முதலெழுத்து

இவ்விரண்டு ஓர்இன மாய்வரல் முறையே (நன் : 71)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இனம் - பெயர்க்காரணம்

பிறப்பிடம். பிறப்பிற்கான முயற்சி, மாத்திரை, பொருள், ஒலியும் வரியுமாகிய உருவம் ஆகியவற்றின் சில இயல்புகளால் ஒத்திருத்தல் இனம் எனப்படும். பிறப்பிடம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் இனம் பிரித்து அறியப்படும் என்பது இதன் கருத்து.

எ.கா - தானத்தாலும் முயற்சியாலும் ஒத்தவை - உயிரெழுத்துக்கள் முயற்சியாலும் அளவாலும் ஒத்தவை - வல்லினம், மெல்லினம் பொருளால் ஒத்தவை - உயிர், வல்லினம், மெல்லினம் (அங்கு, ஆங்கு, குளக்கரை, குளங்கரை ஓரெழுத்திற்குப் பதிலாக அதன் இனவெழுத்து வரினும் பொருள் மாறாது) வடிவால் ஒத்தவை - அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஒ, ஓ

தானம் முயற்சி அளவு பொருள் வடிவு

ஆனஒன்று ஆதிஓர் படைஓப்பு இனனே. (நன் : 72)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

சுட்டெழுத்து

அ, இ, உ எனும் மூன்றும் சொல்லுக்கு முதலிலும் தனித்தும் சுட்டுப் பொருளை உணர்த்தினால் சுட்டெழுத்துக்களாகும். சுட்டெழுத்துக்கள் சொல்லின் உறுப்பான (அகத்து) அமைதல் அகச்சுட்டாகும். அவை சொல்லினின்று வேறாகி (புறத்து) அமைதல் புறச்சுட்டாகும்.

எ.கா

அவன், இவன், சொல்லுக்கு முதலில் வந்த சுட்டெழுத்துக்கள் (அகச்சுட்டு)

உவன் அச் சிறுவன் தனியே வந்த சுட்டெழுத்துக்கள் (புறச்சுட்டு)

இச் சிறுவன் உச் சிறுவன் அகரம் தொலைவிலுள்ள பொருளைச் சுட்டுவதால் சேய்மைச் சுட்டு எனப்படும். இகரம் அண்மைப் பொருளைச் சுட்டுவதால் அண்மைச்சுட்டு எனப்படும். உகரம், நடு, பின் மேலிடங்களிலுள்ளவற்றைச் சுட்டும் இடைச்சுட்டாகும். இதனை

அ இ உம் முதல் தனிவரின் சுட்டே (நன் : 66)

என நன்னூலார் விவரிக்கின்றார்.

வினா எழுத்து

எ, யா ஆகிய இரண்டும் சொல்லுக்கு முதலிலும் ஆ, ஓ ஆகிய இரண்டு சொல்லுக்கும் இறுதியிலும் ஏகாரம் சொல்லுக்கு முதல் இறுதி எனும் ஈரிடத்தும் வினாப்பொருளை உணர்த்தினால் வினாவெழுத்துக்களாகும். அகவினா, புறவினா என வினா இருவகைப்படும். வினா எழுத்துக்கள் சொல்லின் உறுப்பாக அகத்து அமைதல் அகவினா, அவை சொல்லினின்று வேறாகி புறத்து அமைதல் புறவினா.

எ.கா - எவன், யார் எ, யா, ஏ முதலில் வந்தன. (அகவினா)

எவன், எவ்விட, பாண்டியனா, பாண்டியனோ ஆ, ஓ, ஏ ஈற்றில் வந்தன (புறவினா)

பாண்டியனெ , ஈற்று வினா புறவினாவாக மட்டுமே வரும். இதனை நன்னூலார்

எயா முதலும் ஆஓ ஈற்றும்

ஏஇரு வழியும் வினாஆ கும்மே (நன் : 68)

எனும் நூற்பா வாயிலாக விவரிக்கிறார். மேற்குறித்த செய்திகள் வாயிலாக பெயர்கள் பொதுவாக இருகுறி, காரணம் என இரு வகைப்படும் என்றும் தமிழ், மொழியில் எழுத்துக்களுக்கு வழங்கப்படும் பெயர்கள்

1. உயிர் - அ முதல் ஓள வரை (12)
2. மெய் - க் முதல் ன் வரை (18)
3. குறில் - அ, இ, உ, எ, ஓ (5)
4. நெடில் - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ (7)
5. சுட்டு - அ, இ, உ (3)
6. வினா - எ, யா (முதலில் வரும்) - 5 ஆ, ஓ (இறுதியில் வரும்) - 5
ஏ இரண்டிடத்தும் வரும் - 5
7. வல்லினம் - க், ச், ட், த், ப், ற் (6)
8. மெல்லினம் - ங், ஞ், ண், ன், ம், ன் (6)
9. இடையினம் - ய், ர், ல், வ், ழ், ள் (6)

என்றும் சுருக்கமாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

முறை

தமிழ் எழுத்துக்களை வழங்கி வரும் முறை ஒன்று நடைமுறையில் உள்ளது. சிறப்பு கருதியும், ஒன்றுக்கு ஒன்று இனம் என்னும் காரணம் கருதியும் எழுத்துக்களை “அகரம் முதலாக வழங்குவதே “முறை” ஆகும். தனித்து இயங்கும் சிறப்பினால் உயிர்கள் மெய்களுக்கு முன்பு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இயல்பான ஓசை உடைய குறில்கள் அவற்றின் நீட்சியாக (விகாரமாகிய) நெடில்களுக்கு முன்பும் வலிய ஓசை உடைய வல்லினம் மெல்லினத்திற்கு முன்பும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. குறில்களுக்குப் பின்பு நெடில்களும் வல்லினத்திற்குப் பின்பு மெல்லினமும் இனம் எனும் காரணத்தால் வைக்கப்பட்டுள்ளன. (குறிலுக்கு நெடில் இனம் :வல்லினத்திற்கு மெல்லினம் இனம்)

எ.கா (அ-ஆ, இ-ஈ, ...க்-ங், ச்-ஞ் ...)

வலிய ஓசையும் மெலிய ஓசையும் உணர்ந்த பின்னரே அவற்றிற்கு இடைப்பட்ட இடையின ஓசையை உணர முடியும். எனவே இடையினம் மெய் வரிசையில் பின்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துக்களான ழ, ற, ள ஆகியன ஈற்றில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் எழுத்துக்களின் முறை

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, ஃ, க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ன், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்பதாகும்.

சிறப்பினும் இனத்தினும் செறிந்து ஈண்ட இம்முதல்

நடத்தல் தானே முறைமை யாகும்மே (நன் :73)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை நன்னூலார் விவரிக்கின்றார்.

பிறப்பு

பிறப்பு மொழிக்கு முதற்காரணமாகிற அணுக் கூட்டத்தின் காரியமே ஒலியாகும். இவ்வொலியே எழுத்து ஆகிறது. நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால், உள் நின்ற காற்றானது எழுப்ப எழுகின்ற அணுக்கூட்டம் வெவ்வேறு எழுத்து ஒலியாகத் தோன்றும். இவ்வொலி அணுத்திரள் மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு எனும் நான்கும் இடங்களாகவும் அமைய ; உதடு, நாக்கு, பல், கண்ணம் எனும் நான்கு உறுப்புகளும், முயற்சிப்பதால் வெவ்வேறு எழுத்தொலிகள் தோன்றுகின்றன. இவையே எழுத்துக்களின் பிறப்பாக கருதப்படுகிறது. இக்கருத்துக்களை

நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப

எழும் அணுத் திரள் உரம், கண்டம், உச்சி

மூக்குஉற்று இதழ்நாப் பல்அண்த் தொழிலின்

வெவ்வேறு எழுத்தொலியாய் வரல் பிறப்பே (நன் : 74)

என்னும் நூற்பா விவரிக்கின்றது.

முதலெழுத்துக்களின் பிறப்பு

1. இடப்பிறப்பு

மேற்குறிய நெறியால் பிறக்குங்கால் உயிரெழுத்துக்களும் இடையெழுத்துக்களும் பிறக்குமிடம் கழுத்தாகும். மெல்லினம் மூக்கை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கும். வல்லினம் நெஞ்சினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு பிறக்கும். இதனை,

அவ்வழி

ஆவி இடையை இடம்மிடறு ஆகும்

மேவும் மென்மைமூக்கு உரம்பெரும் வன்மை. (நன் : 75)

என்னும் நூற்பா விவரிக்கிறது.

2. முயற்சியின் சிறப்பு

1. உயிரெழுத்துக்கள்:

அ, ஆ எனும் இரு எழுத்துக்களும் வாயைத் திறப்பதனால் பிறக்கும்.

அவற்றுள்

முயற்சியுள் அ, ஆ அங்காப்பு உடைய (நன் : 76)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம். அங்காத்தல் என்பது வாயைத் திறத்தல் ஆகும். இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ எனும் ஐந்தும் வாயைத் திறந்து, மேற்கடைவாய்ப் பற்களை முதல் நாக்கில் விளிம்பு பொருந்துவதால் பிறக்கும்.

இஈ ஏ ஐ அங் காப்போடு

அண்பல் முதல் நா விளிம்புஉற வருமே (நன் : 77)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம். விளிம்பு என்பது ஓரம் ஆகும். உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ எனும் ஐந்தும் உதடுகள் இரண்டையும் குவிப்பதால் பிறக்கும்.

உண ஓஓ, ஓளஇதழ் குவிவே (நன் : 78)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

2. மெய்யெழுத்துக்கள் பிறப்பு

க், ங், ச், ஞ், ட், ண்

- க, ங இரண்டும் முதல் நாக்கு முதல் அண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.
- ச, ஞ இரண்டும் இடைநாக்கு இடை அண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.
- ட, ண இரண்டும் நுனிநாக்கு நுனி அண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.

கஙவும் சஞவும் முதல்இடை

நுனிநா அண்ணம் உறமுறை வருமே (நன் : 79)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம். முதலண்ணம் - மெல்லண்ணம் இடையண்ணம், நுனியண்ணம் - வல்லண்ணம்

த், ந்

த், ந் எனும் இரண்டும் மேற்பல்லின் அடிப்பாகத்தை நாக்கின் நுனி பொருந்துவதால் பிறக்கும்.

அண்பல் லடிநா முடிஉறத் தநவரும் (நன் : 80)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

ப், ம்

ப், ம் இரண்டும் மேலுதடும் கீழுதடும் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.

மீகீழ் இதழ்உறப் பம்மப் பிறக்கும் (நன் : 81)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

ய்

முதல் நாக்கு முதலண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் யகரம் பிறக்கும்

அடிநா அடிஅணம் உறய தோன்றும் (நன் : 82)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

ர், ழ்

ரகரமும் ழ்கரமும் நுனி நாக்கு நுனியண்ணத்தைத் தடவுவதால் பிறக்கும்

அண்ணம் நுனிநா வருட ரழ்வரும் (நன் : 83)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

ல், ள்

மேற்பல்லின் அடிப்பாகத்தை நாக்கின் விளிம்பு தடித்து ஒற்றுவதால் லகரம் பிறக்கும்.

அண்ணத்தை நாக்கின் விளிம்பு தடித்து தடவுவதால் ளகரம் பிறக்கும்.

அண்பல் முதலும் மண்ணமும் முறையின்

நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்றவும் வருடவும்

லகார எகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும் (நன் : 84)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

வ்

மேற்பல்லைக் கீழுதடு பொருந்துவதால் வகரம் பிறக்கும்

மேபல் இதழ்உற மேவியும் வவ்வே (நன் : 85)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

ற, ன

நுனிநாக்கு நுனியண்ணத்தை நன்க பொருந்துவதால் (அழுத்துவதால்) றகரமும் னகரமும் பிறக்கும்.

அண்ணம் நுனிதா நனிஉறின் றனவரும் (நன் : 86)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம்.

சார்பெழுத்துக்களின் இடம், முயற்சிப் பிறப்பு

ஆய்தம் தலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு வாயைத் திறப்பதால் பிறக்கும். மற்றச் சார்பெழுத்துக்கள் ஒன்பதும் தத்தம் முதலெழுத்துக்களை ஒத்த பிறப்பினை உடையன.

ஆய்தக்கு இடம் தலை அங்கா முயற்சி

சார்பெழுத்து ஏனவும் தம்முதல் அனைய (நன் : 87)

எனும் நூற்பாவால் இதனை அறியலாம். எழுத்துக்கள் பிறக்கும் இடங்களை பின்வரும் அட்டவணை வாயிலாக எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எழுத்து வகை	பிறக்கும் இடம்
உயிர்	கழுத்து
ஆய்தம்	தலை
வல்லினம்	மார்பு
மெல்லினம்	மூக்கு
இடையினம்	கழுத்து

சார்பெழுத்து முதல் எழுத்துப் பிறக்கும் இடமே

எழுத்துக்கள் (முதல்,சார்பு) பிறக்கும் முயற்சிகளை பின்வரும் அட்டவணை தெளிவுபடுத்துகிறது.

மேல் குறிப்பிடப்பட்டது இடப் பிறப்பு ; இனி குறிப்பிடப்படுவது முயற்சிப் பிறப்பு ஆகும்.

எழுத்துக்கள் பிறப்பு முயற்சிகள்

- அ, ஆ - அங்காத்தல் எனும் வாய் திறத்தல்
- இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ - அங்காத்தலுடன், மேல் வாய்ப்பல்லை அடி நாக்கின் ஓரமானது பொருந்துதல்

உ, ஊ, ஒ, ஓ. ஔ	- இதழ் குவிதல்
க், ங்	- நாக்கின் அடியும் மேல் வாயின் அடியும் பொருந்துதல்
ச், ஞ்	- நாக்கின் நடுவும் மேல் வாயின் நடுவும் பொருந்துதல்
ட், ண்	- நாக்கின் நுனியும் மேல் வாயின் கடையும் பொருந்துதல்
த், ந்	- மேல் வாய்ப் பல்லின் அடியை நாக்கு நுனி பொருந்துதல்
ப், ம்	- இதழ் (உதடுகள் இயைந்து பிறக்கும் சேர்ந்து)
ய்	- நாக்கின் அடி மேல் வாயின் இடியைப் பொருந்துதல்
ர், ழ்	- மேல் வாயை நான்கின் நுனியானது தடவுதல்
வ்	- மேல் வாய்ப் பல்லோடு கீழ் உதடு பொருந்துதல்
ற், ன்	- மேல் வாயை நாக்கு நுனி மிகப் பொருந்துதல்
ஆய்தம்	- அங்காத்தல்
சார்பு	- முதல் எழுத்துப் பிறப்பது போலவே பிறக்கும்

பிறப்புக்குப் புறனடை

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களின் பிறப்பு ஒருங்கே சேர்த்து மேலே கூறப்பட்டன. எனினும் உயர்த்தி ஒலித்தல். தாழ்த்தி ஒலித்தல், நடுத்தரமாக ஒலித்தல் எனும் ஒலிப்பு முயற்சி வேறுபாடு காரணமாக, ஒருங்கே சேர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்களும் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று சிறிது பிறப்பு அடையதாகும். (ஒவ்வொரு எழுத்தும் தனித்தனிப் பிறப்பினை உடையது என்பது இதன் கருத்து) நடுத்தரமாக ஒலித்தல் எனும் ஒலிப்பு முயற்சி வேறுபாடு காரணமாக ஒருங்கே சேர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்களும் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று சிறிது பிறப்புடையதாகும். (ஒவ்வொரு எழுத்தும் தனித்தனிப் பிறப்பினை உடையது என்பது இதன் கருத்து) இதனை,

எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் உழப்பின்

திரிபும் தத்தமில் சிறிதுஉள ஆகும். (நன் : 88)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம். இடப்பிறப்பினை ஒலிப்பிடம் என்றும் முயற்சிப் பிறப்பினை என்றும் மொழியியலார் குறிப்பிடுவர். நன்னூல் குறிப்பிடும் எழுத்துக்களின் பிறப்புச் செய்திகளை மொழியியலார் ஒலியியல் என குறிப்பிடுவர். முன் குறிப்பிடப்பட்டவை ஒலிப்பு ஒலியியல் கருத்துக்கள் ஈகும்.

சார்பெழுத்துக்கள்

உயிர்மெய்

மெய்யும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும் எழுத்து உயிர்மெய் எழுத்தாகும். உயிர் எழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களுடன் கூடும்போது, மெய்யெழுத்துக்கள் தமக்குரிய புள்ளியை விட்டுவிடும். அவ்வாறு விட்ட வடிவமே தமக்குரிய வடிவமாக நிற்கும்.

எ.கா - க் + ஆ = கா ஶ் + இ = சி ப் + அ = ப

உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களின் மாத்திரையினை இழந்து உயிரெழுத்துக்குரிய மாத்திரை கொண்டு ஒலிக்கும். மெய்யெழுத்துக்களுடன் உயிரெழுத்துக்கள் வரும்பொழுது உயிர் மெய்யின் மீது ஏறி உயிர்மெய்யாக மாறிவிடும். இதனை

‘உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ (நன் : 204)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா தெளிவுபடுத்துகிறது. 12 உயிரும் 18 மெய்யின் மேல் தனித் தனியே ஏறி வருவதால், (18×12) 216 உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் தோன்றுகின்றன. உயிர்மெய் உயிரின் மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும். உயிரின் வடிவத்தை நீக்கும் மெய்யோசை முன்னும் உயிரோசை பின்னும் ஒலிக்கும்.

புள்ளி விட்டு அவ்வொடு முன்உருபு ஆகியும்

ஏனை உயிரோடு உருவு திரிந்தும்

உயிரளவு ஆய்அதன் வடிவுஒழித்து இருவயின்

பெயரொடும் ஒற்றுமுன் னாய்வரும் உயிர்மெய் (நன் : 89)

என்னும் நூற்பா உயிர்மெய்யின் ஒலிப்பு முறையினை விவரிக்கின்றது.

புள்ளி நீங்கிய வடிவம் - க் + அ = க, ய் + அ = ய

உருபு திரிந்த வடிவம் - க் + ஆ = கா, க் + உ = கு

மெய்யின் அரை மாத்திரை ஒழிந்து உயிர்மெய்க் குறில் ஒரு மாத்திரையாகவும் உயிர்மெய் நெடில் இரு மாத்திரையாகவும் ஒலிக்கும். இதனையே நன்னூலார் உயிரளவு ஆய் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆய்தம் (முற்றாய்தம்)

தமிழ் நெடுங்கணக்கில் ஆய்த எழுத்து உயிரெழுத்துக்களின் வரிசையில் இறுதி எழுத்தாக உள்ளது. இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரத்துடன் சார்பெழுத்தாகும் பெருமை பெற்றது. இஃது இரண்டன் மேல் ஒன்று அடுக்கிய புள்ளி வடிவமாக எழுதப்படுகிறது. இதன் வடிவம் ∴ என்பதாகும். இஃது உயிரெழுத்தும் இல்லை. மெய்யெழுத்தும் இல்லை. உயிரெழுத்தோடும் மெய்யெழுத்தோடும் சேராமல் தனி நிலையாக நிற்பதால் இஃது தனிநிலை என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு.

எ.கா - அஃறிணை

இஃது மெய்யெழுத்தைப் போன்று அரை மாத்திரை அளவு உடையது. இது மெய்யெழுத்தைப் போன்று உயிருடன் சேர்ந்து உயிர்மெய்யாக மாறுவதில்லை. அடுத்துவரும் சொல் உயிராக வந்தால், அதன் முன்வரும் சுட்டு ஆய்தம் பெற்று அமையும்.

எ.கா - அஃது என்ன? இஃது ஒன்று இஃது உலகம்.

இவ்வாய்தம் குற்றெழுத்தின் பின்னும், உயிர் ஏறிய க் ச் ட் த் ப் ற் என்னும் ஆறு வல்லின உயிர் மெய்களின் முன்னும் வரும்.

எ.கா - அஃது எஃகு, கஃசு, பஃறி.

இன்று ஆய்த எழுத்து பயன்பாட்டில் இல்லை. பிற மொழிச் சொற்களில் உரசொயாக வரும்.

(எ-கா) ஷபேசன், ஷபேமஸ், ஷபேவிகால், இதனை

குறிஅதன் முன்னர் ஆய்தப்புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாரன் மிசைத்தே (நன் : 90)

என்னும் நூற்பாவால் அறியலாம். இதன்படி

ஆய்தம் - மொத்தம் 8 இவற்றில்

வல்லின வகையால் வருவன - 6

புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருவது - 1 (அவ் + கடிய = அ.கடிய)

செய்யுள் விகாரத்தால் வருவது - 1 (செய்வது - செய்வ.து)

அது - அ.து (விரித்தல்)

அளபெடை

தமிழ் எழுத்துக்களை அதற்குரிய மாத்திரை கால அளவிலிருந்து சூழலுக்கேற்ப நீட்டி ஒலிப்பது மொழி வழக்கில் இயல்பான நிகழ்வாகும். இவ்வாறு நீட்டி ஒலிக்கப்படும் எழுத்துக்களுக்கு அளபெடை என பெயர். உயிர், மெய் எனும் இருவகை எழுத்துக்களும் அளபெடையாக வரும். இதன் அடிப்படையில் அளபெடையை இரு வகைப்படுத்தலாம். அவை, உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்பனவாகும்.

உயிரளபெடை:

செய்யுளில் சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் நிற்கும் உயிர் நெடில் எழுத்துக்கள் ஏழும், தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து நீண்டு ஒலிப்பது உயிரளபெடை ஆகும். ஒலிப்புக் கால அளவு நீண்டு வருவதால் அதாவது அளபெடுப்பதால் அளபெடை எனப்படுகிறது. அளபெடைக்கு அடையாளமாக, அளபெடுத்த நெடில் உயிருக்கு இனமான குறில் உயிர்கள் தொடர்ந்து வரும். இவ் உயிரளபெடை 21 ஆகும் என்கிறார் நன்னூலார்.

உயிர் + அளவு + எடை = உயிர் + மாத்திரை + நீட்சி

எ.கா - ஓஓதல், யாஅதும் (சொல் முதல் அளபெடை)

தொழாஅர், வருஉம் (சொல் இடை அளபெடை)

மருஉ, நசைஇ (சொல் இறுதி அளபெடை)

உயிரளபெடை மூன்று வகைப்படும். அவை இன்னிசை அளபெடை, இசைநிறை (செய்யுளிசை)அளபெடை, சொல்லிசை அளபெடை என்பனவாகும். இதனை

இசைகெடின் மொழிமுதல் இடைகடை நிலைநெடில்

அளபுஎழும் அவற்றுஅவற்று இனக்குறில் குறியே (நன் : 91)

என்னும் நூற்பா விவரிக்கிறது. இதன்படி

முதல் இடை கடை - 18

ஓளகாரம் முதல் - 1

இன்னிசை அளபெடை - 1

சொல்லிசை அளபெடை - 1

என உயிரளபெடை மொத்தம் 21 ஆகும். ஓளகாரம் சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வராது. பிற ஆறு நெடில்கள் முதல் இடை கடையில் அளபெடுக்கும்.

இன்னிசை யளபெடை

செய்யுளில் சீர், தளை உள்ளிட்ட யாப்பிலக்கணம் செம்மையாக அமைந்த போதிலும், இனிய ஓசை (இசை) தருவதற்காக குறில் நெடிலாக மாறி அளவெடுப்பது இன்னிசையளபெடை ஆகும்.

எ.கா - கொடுப்பதாஉம், எடுப்பதாஉம், படுப்பதாஉம்

இதில் கொடுப்பதும், எடுப்பதும், படுப்பதும் என்னும் சொற்களே அளபெடுத்துள்ளன. இந்நிலைகளிலும் வெண்பாவிற்சூரிய செப்பலோசை குன்றவில்லை. ஆயினும் இன்னிசையைநிறைக்கவே குறில் நெடிலாகி அளபெடுத்துள்ளது. எனவே இது இன்னிசைஅளபெடை எனப்படும்.

இசைநிறை (செய்யுளிசை) அளபெடை

செய்யுளில் சீரும் தளையும் சிதையும் பொழுது, குன்றிய ஓசையை நிறைத்துச் செம்மையாக்க உயிர் நெட்டெழுத்து அளபெடுக்கும். செய்யுள் இலக்கணத்தை நிறைக்க அளபெடுப்பதால் செய்யுளிசை அல்லது இசைநிறை அளபெடை எனப்படுகிறது.

எ.கா - ஓஓதல் , தொழார், வாஅதம்

சொல்லிசை அளபெடை

செய்யுளில் ஒருவகைச் சொல்லை மற்றொரு வகைச் சொல்லாக மாற்றுவதற்கு உயிரெழுத்து அளபெடுக்கும். இவ்வாறு உயிர் நீண்டு ஒலிப்பது சொல்லிசையளபெடை எனப்படுகிறது.

எ.கா - நசைஇ, அசைஇ, ஓர்இ

ஒற்றளபெடை

ஒற்றெழுத்துக்கள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை ஆகும். செய்யுளில் இசை குன்றிய இடங்களில் இசையை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒற்றெழுத்துக்கள் (மெய்) அளபெடுத்து வருவதுண்டு. பேச்சு வழக்கிலும் இத்தகைய ஒற்றளபெடை பெருவழக்காக உள்ளது. இது ஒரு குறிலை அடுத்தும் இருகுறில்களை அடுத்தும் அமைந்து வரும்.

எ.கா - சாங்கு, முத்தம், செல்லம், கண்ணு, எல்லாம் - தனிக்குறிலை அடுத்து ஒற்றளபெடை வந்துள்ளது.

எ.கா - இலங்கு, எழுந்ந்து, படித்து, பழக்கம், வணக்கம் - இணை குறில்களை அடுத்து ஒற்றளபெடை வந்துள்ளது.

ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள் என்னும் 10 ஒற்றெழுத்துக்களும் அளபெடுக்கும்.

இவற்றுடன் ஆய்த எழுத்தும் அளபெடுக்கும். எனவே 11 எழுத்துக்கள் ஒற்றளபெடையாக வரும்.

ஆய்தம் சொல்லின் இடையில் மட்டுமே அளபெடுக்கும்.

எ.கா - எ.:கு, இ.:து,

நன்னூலார் ஒற்றளபெடை 42 என வரையறை செய்துள்ளார்.

குறில்இணைக் கீழ் இடை, குறிற்கீழ் இடை - 2

- குறில்இணைக் கீழ் இடை, குறில் இணைகீழ் கடை, குறில் கீழ் இடை, குறில் கீழ் கடை - 40

- இலங்கு - குறில் இணைக் கீழ் இடை அளபெடை
- விடங்ங - குறில் இணைக் கீழ் கடை அளபெடை
- எங்ங்கிறைவன் - குறில் கீழ் இடை அளபெடை
- அங்ங - குறில் கீழ் கடை அளபெடை

ங்ருண நமன வயலள ஆய்தம்

அளபுஆம் குறில்இணை - குறிற்கீழ் இடைகடை

மிகலே அவற்றின் குறியாம் வேறே (நன் : 92)

எனும் நூற்பா வாயிலாக நன்னூலார் ஒற்றளபெடையினை விவரிக்கின்றார்.

குற்றியலிகரம்

‘யகரம் வரக் குறள் உத் திரி இகரமும்

அசைச் சொல் மியாவின் இகரமும் குறிய (நன் : 93)

என்னும் நூற்பா குற்றியலிகரத்தை விவரிக்கின்றது. நிலைமொழியில் குற்றியலிகரம் அமைந்து வருமொழியில் யகரம் முதலாக அமைந்த சொல் வரும் நிலையில் நிலைமொழியில் உள்ள உகரம் இகரமாகி அதன் மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் இகரம் குற்றியலிகரம் ஆகும்.

குறுமை + இயல் + இகரம் = குற்றியலிகரம்

குறுகிய ஓசையை உடைய இகரம் என்பது இதன் பொருள். குற்றியலிகரம் 36 என பொதுப்படக் கூறினாலும், மியாவுடன் சேர்ந்து 37 என்பது நன்னூலின் கருத்தாகும்.

எ.கா - ♦ நாகு + யாது = நாகியாது

♦ பாடு + யார் = பாடியார்

♦ கொக்கு + யான் = கொக்கியான்

♦ நந்து + யானை = நந்தியானை

„மியா“ என்னும் அசைச் சொல்லில் மகரத்தின் மேலுள்ள இகரமும் (ம் + இ) குற்றியலிகரம் ஆகும் என்கிறார் நன்னூலார்.

எ.கா - கேண் + மியா = கேண்மியா

பழங்காலத்தில் செய்யுள் வழக்கில் இருந்த குற்றியலகரம் இன்று வழக்கில் இல்லை. யா என்னும் எழுத்தின் முன் இக்குற்றியலகரம் தோன்றும்.

நாடு + யாது = நாடியாது

என ஒரே சொல்லாக ஒலிக்கும் போது இகரம் மாத்திரை அளவில் குறைந்து ஒலிப்பதைத் தொல்காப்பியர் இனம்கண்டார். இது குற்றியலகரமாக ஒலித்தால்தான் „நாடு“ என்றும் இல்லையெனில் „நாடி“ என்றும் பொருள் தரும். எனவே, ஒலியாலும் பொருளாலும் வேறுபடும் இகரத்தைக் குற்றியலகரமாக்கிச் சார்பெழுத்துக்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டார் தொல்காப்பியர்.

குற்றியலகரம்

நெடிலோடு ஆய்தம் உயிர்வலி மெலி இடைத்

தொடர்மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம்

அலிகும் பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே (நன் : 94)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா குற்றியலகரத்தை விவரிக்கிறது. ஒரு சொல்லின் இறுதியில், க், ச், ட், த், ப், ற் என்னும் 6 வல்லின மெய்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் மீது ஏறி வரும் உகரம் குற்றியலகரம் ஆகும். எனவே கு, சு, டு, து, பு, ரு என்னும் 6 வல்லின உகர எழுத்துக்களும் குறுகி ஒலிக்கும் இயல்புடையன.

குறுமை + இயல் + உகரம் = குற்றியலகரம்

குறுகி ஒலிக்கும் உகரம் என்பது பொருளாகும். குறில் உகரத்திற்கு ஒரு மாத்திரை அளவாகும். குற்றியலகரம் ஆகும் போது உகரம் ஒரு மாத்திரைக்கும் குறைந்து ஒலிக்கும். வல்லின உகரத்திற்கு முன் வரும் எழுத்துக்களாக.

- தனி நெட்டெழுத்துக்கள் 7
- ஆய்தம் 1
- ஓள தவிர உயிர் 11
- வல்லினம் 6
- மெல்லினம் 6
- வ தவிர இடையினம் 5

மொத்தம் 36 எழுத்துக்கள் வரும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அமைந்து தொடர்ந்து வல்லின உகரம் வந்தால் அது குற்றியலகரமாக ஒலிக்கும் என்பார் நன்னூலார். இக் குற்றியலகரம் ஆறு வகைப்படும். அவை,

1. உயிர்த் தொடர் குற்றியலகரம் - உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலகரம் அமையும்

எ.கா - வரகு (வர்அகு), அரசு (அர்அசு), அலகு (அல்அகு), அருகு (அர்அகு)

2. நெடற்றொடர் குற்றியலகரம் - நெடில் எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலகரம் அமையும்.

எ.கா – நாடு. காது, சோறு, யாது, பேசு

3. வன்றொடர் குற்றியலுகரம் - வல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.

எ.கா – எட்டு. பத்து, பாக்கு, பேச்சு, கோப்பு, போற்று

4. மென்றொடர் குற்றியலுகரம் - மெல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.

எ.கா – சங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, செம்பு, என்று

5. இடைத்தொடர் குற்றியலுகரம் - இடையின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.

எ.கா – சால்பு, மார்பு

6. ஆய்தத் தொடர் குற்றியலுகரம் - ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும். எ.கா – எ.கு, அ.து, க.சு

தொல்காப்பியர் ஓரிடத்தில் மொழிமுதல் குற்றியலுகரம் வரும் என்பார். எ.கா – நுந்தை “முருக்கு”என்னும் சொல் முற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும். இந்நிலையில் அது ஏவுதற் பொருளிலும், குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும் போது தின்பண்டப் பெயராகவும் வரும். ஒலி வேறுபாடும் பொருள் வேறுபாடும் புணர்ச்சி வேறுபாடும் வருவதால் குற்றியலுகரம் தனி எழுத்தாம் தன்மை பெறுபவை. இதனை உணர்ந்தே சார்பெழுத்தாக்கியுள்ளார் தொல்காப்பியர்.

குறுக்கங்கள்

எழுத்து தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து குறுகி ஒலிப்பது குறுக்கம் ஆகும். இக்குறுக்கம் உயிரெழுத்துக்களிலும் மெய்யெழுத்துக்களிலும் ஆய்த எழுத்திலும் அமைவதுண்டு. உயிரெழுத்துக்களில் இ, உ, ஐ, ஓ, ஆகிய நான்கும் குறுகி ஒலிக்கும். இவற்றில் இகரக்குறுக்கம் குற்றியலுகரம் என்றும் உகரக்குறுக்கம் குற்றியலுகரம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள ஐ, ஓ இரண்டும் குறுக்கம் என விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஐகாரம் குறுகி ஒலிப்பது ஐகாரக்குறுக்கம் என்றும் ஓகாரம் குறுகி ஒலிப்பது ஓகாரக் குறுக்கம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. மெய்யெழுத்துக்களில் “ம்” மட்டுமே குறுகி ஒலிக்கும். எனவே அது மகரக்குறுக்கம் எனப்படுகிறது. ஆய்த எழுத்து குறுகி ஒலிப்பது ஆய்தக் குறுக்கம் ஆகும்.

இதனை

தற்சுட்டு அளபுஒழி ஐம்மூவழியும்

நையும் ஓளவும் முதல் அற்று ஆகும் (நன் : 95)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கிறது. இவற்றை சான்றுகளுடன் அறிவது அவசியம்.

ஐகாரக் குறுக்கம்:

தன்னைக் குறித்தல். அளபெடுத்தல் என்னும் இரு இடங்களைத் தவிர ஐ என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து சொல்லின் முதல், இடை, கடை ஆகிய மூவிடங்களில் வரும்பொழுது தனக்குரிய இரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பது

ஐகாரக் குறுக்கம் ஆகும்.

எ.கா - ஐயம், இடையர், யானை

தற்சுட்டு - ஆஈ ஊஏ ஓளநெடில்

அளபெடை- உரனசைஇ, வெளஉ

ஐகாரக் குறுக்கம் - 3 (சொல்லின் முதல், இடை, கடை)

ஓளகாரக் குறுக்கம்

தன்னைக் குறித்தல், அளபெடுத்தல் என்னும் இரு இடங்களைத் தவிர ஓள என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து, சொல்லின் முதலில் வரும்பொழுது தனக்குரிய இரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பது ஓளகாரக் குறுக்கம் ஆகும். ஓளகாரம் என்பது மொழி முதலில் தான் வரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எ.கா - வெளவால் (வவ்வால்), ஓளவை (அவ்வை), ஓளடதம் (அவ்டதம்)

ஓளகாரக் குறுக்கம் - 1 (சொல்லின் முதலில் மட்டும்)

மகரக் குறுக்கம்:

செய்யுளில் லகர எகரங்கள் முறையே னகர ணகரமாகத் திரியும். அவற்றிற்குப் பக்கத்தில் வரும் ம் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது மகரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

எ.கா - போன்ம், மருண்ம், வரும் வளவன்

மனம், பணம், தினம், அன்னம், கன்னம், வண்ணம் (தற்கால வழக்கு) இவற்றிலுள்ள ம் குறுகி ஒலித்து மகரக் குறுக்கமாக அமைந்துள்ளது. மகரம் 3 இடங்களில் குறுகும்.

ணன முன்னும் வ.கான் மிசையும்மக் குறுகும் (நன் : 96)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இக்குறுக்கத்தை அறியலாம்.

ஆய்தக் குறுக்கம்

ல்,ள் என்னும் எழுத்துக்கள் புணர்ச்சி இலக்கணத்தின்படி ஆய்த எழுத்தாகும். அவ்வாறு வரும் ஆய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படும்.

எ.கா - அல் + திணை = அ.நிணை

முள் + தீது = மு.ஊது

பல் + துளி = ப.றுளி

லளஈற்று இயைபின்ஆம் ஆய்தம் அ.கும் (நன் : 97)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது. ஆய்தக் குறுக்கம் 2 ஆகும்.

உருவம்

தமிழ் எழுத்துக்களின் வரி வடிவம் பற்றிய இலக்கணம் “உருவம்” எனப்படுகிறது. எல்லா எழுத்துக்களும் தொன்று தொட்டு வழங்கப்படும் பல்வேறு வடிவங்களை உடையன. சிலவற்றுக்கு

மட்டும் நன்னூலில் விளக்கம் தரப்பெற்றுள்ளன. எ கர, ஓ கர உயிர்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் புள்ளி பெறும் வடிவம் உடையன.

1. எகர உயிர் புள்ளி பெறும் (எ – குறில்)
2. ஓகர உயிர் புள்ளி பெறும் (ஓ – குறில்)
3. 18 மெய்யும் புள்ளி பெறும் (க், ங், ச்,ஞ்.....)
4. 18 மெய்களுடன் அகரம் சேரும் போது புள்ளி நீங்கி – உயிர் மெய் எழுத்தாகும் (க்+அ = க)
5. 18 மெய்களுடன் பிற உயிர்கள் சேரும் போது உருவ மாற்றங்கள் ஏற்படும் (க் + ஆ = கா, க் + இ = கி)

உருவம் என்பது வரிவடிவம் ஆகும்.

தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும் ஆண்டு

எய்தும் எகர ஓகரமெய் புள்ளி (நன் : 98)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக எழுத்தின் உருவம் தொடர்பான விளக்கத்தைப் பெறலாம். முற்காலத்தில் புள்ளி பெற்ற வடிவம் குறிலாகவும் புள்ளி பெறாத நெடிலாகவும் வழங்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் புள்ளி பெறாத ஏ, ஓ குறிலாகவும் கீழ் கால்நீட்டியும் (ஏ) சுழித்தும் (ஓ) வருபவை நெடிலாகவும் வழங்குகின்றன. உயிர் மெய்யில் ஒற்றைக் கொம்பு குறிலுக்கும் (கெ, பொ) இரட்டைக் கொம்பு நெடிலுக்கும் (கே, போ) வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாத்திரை

தமிழ் எழுத்துக்களை ஒலிக்கும் கால அளவை „மாத்திரை“ என்பர். இயல்பாகக் கண் இமைக்கும் நேரமும் கை நொடிக்கும் நேரமும் ஒரு மாத்திரை அளவாகும். இதனை,

இயல்பு எழு மாந்தர் இமை நொடி மாத்திரை (நன் : 100)

என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது. உயிர்மெய்யின் இலக்கணம் கூறுமிடத்து (நன் : 89) மாத்திரை குறிப்பிடப்பட்டதால் இங்கு உயிர்மெய்க்கு மாத்திரை குறிப்பிடப்படவில்லை. மாத்திரை என்பது எழுத்து ஒலிக்கும் கால அளவு (ஒலி அளவு) ஆகும். எழுத்துகளுக்குரிய மாத்திரை அளவுகளை

முன்றுஉயிர் அளபுஇரண்டு ஆற்றெடல் ஒன்றே

குறிலோடு ஐஓளக் குறுக்கம் ஒற்றளபு

அரைஒற்று இஉக் குறுக்கம் ஆய்தம்

கால்குறள் ம.கான் ஆய்தம் மாத்திரை (நன் : 99)

என நன்னூலார் விவரிக்கின்றார்.

❖ குறில்	1 மாத்திரை
❖ நெடில்	2 மாத்திரை
❖ உயிரளபெடை	3 மாத்திரை

❖ ஐகாரக் குறுக்கம்	1 மாத்திரை
❖ ஓளகாரக் குறுக்கம்	1 மாத்திரை
❖ ஒற்றளபெடை	1 மாத்திரை
❖ மெய்யெழுத்து	½ மாத்திரை
❖ ஆய்த எழுத்து	½ மாத்திரை
❖ குற்றியலிகரம்	½ மாத்திரை
❖ குற்றியலுகரம்	½ மாத்திரை
❖ மகரக் குறுக்கம்	¼ மாத்திரை
❖ ஆய்தக் குறுக்கம்	¼ மாத்திரை

மாத்திரைக்குப் புறனடை

இசை, விளி, பண்டமாற்று முதலியவற்றின் போது உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் தமக்குரிய மாத்திரையைக் கடந்து நீண்டு ஒலித்ததும் உண்டு.

ஆவியம் ஒற்றும் அளவுஇறந்து இசைத்தலும்

இசைவிளி பண்டமாற்ற ஆதியின் (நன் : 101)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக மாத்திரை தொடர்பான புறனடைச் செய்தியினை அறியலாம்.
முதல் நிலை

ஒரு மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்களை விவரிக்கும் இலக்கணப் பகுதி முதல் நிலை எனப்படுகிறது. நன்னூல் விதிப்படி 12 உயிர் எழுத்துக்களும் க், ச், த், ந், ப், ம், வ், ய், ஞ், ங் என்னும் 10 மெய்யெழுத்துகளும் சேர்ந்து 22 எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் வரும். மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து உயிர்மெய்யாக வருமேயன்றி தனியாக மொழி முதலில் வருவதில்லை.

எ.கா – அன்பு, ஆற்றல், இன்பம், ஈகை, உரல், ஊக்கம், எறும்பு, ஏணி, ஐந்து, ஒன்று, ஓளவை, கனி, சனி, தாய், நிலை, புலி, மீன், வான், யாழ், ஞாயிறு, (அங்) நனம்.

பன்னீர் உயிரும் கசதந பமவய

குங்ஈர் ஐந்துஉயிர் மெய்யும் மொழிமுதல் (நன் : 102)

எனும் நூற்பா மொழி முதல் நிலையை விவரிக்கின்றது.

வகர உயிர்மெய்

வ கரம் உ, ஊ, ஒ, ஓ அல்லாத 8 உயிரெழுத்துக்களோடும் சேர்ந்து (வ, வா, வி, வீ, வெ, வே, வை, வெள) மொழிக்கு முதலில் வரும்

எ.கா – வளம், வாய்மை, வினை, வீடு, வெற்றி, வேலை, வையம், வெளவால்

உஊஓஔ அளவொடு வம்முதல் (நன் : 103)

எனும் நூற்பா இதனை அறியத் தருகிறது.

யகர உயிர்மெய்

யகரம் அ, ஆ, உ, ஊ ஒ, ஓ எனும் 6 உயிர்களோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும். இதனை,

அஆஉஊ ஒஓள யம்முதல் (நன் : 104)

எனும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

எ.கா - யவனர், யாழ், யுகம், யூகம், யோகம், யௌவனம்

ளுகர உயிர்மெய்

ளு கரம் அ, ஆ, எ, ஓ எனும் 4 உயிர்களோடும் சேர்ந்து மொழி முதலில் வரும்.

அஆஎ ஓவ்வொடும் ஆகும் ளம்முதல் (நன் : 105)

எனும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

எ.கா - ளுமலி, ளூலம், ளெண்டு, ளொள்கல்

ஙகர உயிர்மெய்

ங கரம் சுட்டு, யாகார வினா, எகர வினா, எழுத்துகளுக்குப் பின்னர் அகரத்தோடு சேர்ந்து மொழி முதலாகும்.

சுட்டியா எகர வினாவழி அவ்வை

ஓட்டி நவ்வம் முதல்ஆ கும்மே (நன் : 106)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எ.கா - அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙனம்

வ. ய, ளு, ங ஆகிய 4 மெய்களும் குறிப்பிட்ட சில உயிர்களோடு மட்டும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும் என நன்னூல் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே எஞ்சிய க, ச, த, ந, ப, ம எனும் 6 மெய்களும் 12 உயிர்களோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும் என்பது அறியத்தக்கது.

ககர உயிர்மெய்

எ.கா - கனி, காய், கிளை, கீற்று, குடை, கூடை, கெண்டை, கேள்வி, கைதி, கொடை, கோடை, கௌதாரி.

சகர உயிர்மெய்

எ.கா - சந்தனம், சாந்து, சிறுமி, சீதை, சுத்தம், சூது, செய்தி, சேவை, சைவம், சொல், சோலை, செளக்கியம்.

தகர உயிர்மெய்

எ.கா - தந்தை, தாய், திங்கள், தீர்வு, துணை, தூண், தென்னை, தேன், தையல், தொழில், தோழி, தெளவை

நகர உயிர்மெய்

எ.கா - நரி, நாய், நிலம், நுரை, நூல், நெல், நேயம், நைதல், நொடி, நோய், நௌவி

பகர உயிர்மெய்

எ.கா - பட்டு, பாட்டு, பிடி, பீடு, புகழ், பூண், பெண், பேண், பையன், பொன், போர், பெளவம்

மகர உயிர்மெய்

எ.கா - மண், மான், மின், மீன், முயல், மென்மை, மேன்மை, மைந்தன், மொழி, மோனை, மௌலி

யகர நகர உயிர்மெய்

(யவனர் = சோனகர், துருக்கர், யௌவனம் = இளமை, சூமலி = நாய், ஞெண்டு = நண்டு,

ஞொள்கல் = மெலிதல், செளக்கியம் = செளபாக்கியம், மிகுந்தவளம், தெளவை = தமக்கை)

ஈற்று நிலை

ஒரு மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களை விவரிக்கும் இலக்கணப் பகுதி ஈற்று நிலை எனப்படுகிறது. தனித்தும் மெய்யோடு சேர்ந்தும் வரும் 12 உயிர்களும் ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள எனும் 11 மெய்களும், குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து 24 எழுத்துக்கள் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்.

ஆவி ஞுணநமன யரலவ ழளமெய்

சாயும் உகரம் நாவாரும் ஈறே (நன் : 107)

என்னும் நூற்பா மொழி ஈற்றுநிலையை விவரிக்கின்றது.

1. உயிர் தனித்து மொழி இறுதியில் வருதல்.

எ.கா - அம்மாஅ, அம்மாஆ, தோழீஇ, தோழீஈ, தூஉ, தூஊ, அன்பேஎ, அன்பேஏ, அன்பைஐ, போஓ, போஔ

இவற்றில் உயிர்க்குறில் அளபெடையில் ஈறாக வருவதைக் காணலாம்.

2. உயிரெழுத்துக்கள் மெய்யுடன் சேர்ந்து மொழி இறுதியில் வருதல்.

எ.கா - பல, பலா, புலி, தீ, புது, பூ, சே, பனை, நொ, போ, வெள

3. மெய்யெழுத்துக்கள் தனியாக மொழி இறுதியில் வருதல்.

எ.கா - உரிஞ், பெண், வெரிந், வளம், தேன், மெய், வேர், வேல், எவ், யாழ், வாள்,

4. குற்றியலுகரம் மொழி இறுதியில் வருதல்

எ.கா - அளபு, நாடு, நாற்று, பஞ்சு, சால்பு, எஃகு

சிறப்பு விதிகள்

குறில் உயிர் ஐந்தும் அளபெடையில் மொழிக்கு ஈறாக வரும். எகரம் மெய்யோடு சேர்ந்து ஈறாக வராது. ஓகரம் நகர மெய்யோடு மட்டுமே சேர்ந்து ஈறாகும். ஓளகாரம் க, வ எனும் இரு

மெய்களோடு சேர்ந்து மட்டுமே ஈறாகும். (ஒளகாரம் தனி உயிராக ஈறாகாது)

குற்றியிர் அளவின் ஈறான் எகரம்

மெய்யொடு லாதுஒந் நவ்வொடு ஆம்ஒள

ககர வகரமொடு ஆகும் என்ப (நன் : 108)

எ.கா - ஆ = பசுமாடு, ஊ = இறைச்சி, ஏ = அம்பு, ஐ = அழகு, தலைவன்,
ஒ = மதகு, சே = எருது, சேமரம், நொ = வருந்து, வெள = கொள்ளையிடு,
உரிஞ் = உரிஞ்சுதல், வெரிந் = முதுகு, அவ் = அவை,
கௌ = கவ்வு (வாயால் பற்று)

என்னும் நூற்பா மேற்குறித்த கருத்தினை விவரிக்கிறது.

உயிர்மெய்யின் முதலும் ஈறும்

மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலிக்கும் முறையே உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்கு முதலும் ஈறுமாகும். உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்கு மெய் முதல், உயிர் ஈறு அதாவது க, கா என்பனவற்றில் ககர மெய் ஒலித்த பின்னரே (க் + அ, க் + ஆ) அகர, ஆகார உயிர்கள் ஒலிக்கின்றன என அறியலாம். கண்ணகி - இச்சொல் மெய்முதல் சொல் ஆகும். இதில் உயிர் ஈற்றில் அமைந்துள்ளது. எனவே இது. மெய்முதல், உயிரீற்றுச் சொல் ஆகும்.

நின்ற நெறியே உயிர்மெய் முதல் ஈறே (நன் : 109)

எனும் நூற்பா இதனை உணர்த்துகிறது. நின்ற நெறி என்பது மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலித்து நிற்கும் முறையைக் குறிக்கும்.

இடை நிலை

ஒரு சொல்லின் இடையில் இடம்பெறும் எழுத்துக்கள் தொடர்பான இலக்கணத்தை இடை நிலை என்றும் மெய்மயக்கம் என்றும் கூறுவர். மொழியின் இடையில் மெய்யெழுத்துக்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்கி வருவதால் இடைநிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும். க, ச, த, ப அல்லாத 14 மெய்களும் பிற மெய்களோடு சேர்ந்து வருவது வேற்றுநிலை மெய்மயக்கமாகும். ர, ழ, அல்லாத 16 மெய்களும் இரட்டித்து வருவது உடனிலை மெய்மயக்கமாகும். இவ்வகை மொழிகளின் இடையில் வரும் உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இல்லை. உயிரும் மெய்யும் மயங்குவதற்கு வரையறை இல்லாததால் மெய்மயக்கம் மட்டுமே இடைநிலை எனும் பகுதியில் விவரிக்கப்படுகின்றது. இதனை,

கசதப ஒழிந்துஈ ரேழன் கூட்டம்

மெய்மைக்கு உடனிலை ரழஒழித்து ஈரெட்டு

ஆகும் இவ்விருபால் மயக்கும் மொழியிடை

மேவும் உயிர்மெய் மயக்கு அளவு இன்றே (நன் : 110)

என நன்னூலார் விவரிக்கிறார். இதன்படி இருவகை மெய்மயக்கங்களையும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

இம்மயக்கம் இரு வகைப்படும். இதனை, 1. வேற்றுநிலை 2. உடனிலை குறிப்பர்

வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் = வெவ்வேறு மெய்கள் சேர்ந்து வருதல்

உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் = தனக்கு முன் தான் நின்றல் அதாவது இரட்டித்தல்

தனிமொழி = ஒரு சொல்,

புணர்மொழி = இரு சொற்கள் சேர்ந்த தொடர்

வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கம்

மொழியின் இடையில் ஒரு மெய் எழுத்தின் பின் வேறு மெய் எழுத்து சேர்ந்து வருவதை வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் என்பர். க்-ச்-த்-ப் என்னும் 4 மெய் எழுத்துகளுக்குப் பக்கத்தில் பிறமெய்கள் வருவதில்லை. அவை தவிர எஞ்சிய 14 எழுத்துக்களின் பின்னும் பிற மெய் எழுத்துக்கள் சேர்ந்து வரும்.

ங்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே (நன் : 111)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

ஙகரத்தில், முன்னே ககரம் மயங்கும், வகரத்தின் முன்னே யகரம் மயங்கும்.

எ.கா - ங்க் - தங்கம், வ்ய் - தெவ்யாது

ஞநமுன் தம்இனம் யகரமொடு ஆகும். (நன் : 112)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

ஞகரத்தின் முன்னே சகரம், யகரம் இரண்டும் மயங்கும். நகரத்தின் முன்னே தகரம், யகரம் இரண்டும் மயங்கும்.

எ.கா - ஞ்ச் - பஞ்சு, ஞ்ய் - உரிஞ்யாது, ந்த் - பந்து, ந்ய் - வெரிந்யாது

3. டகர, நகரங்களின் முன்னே ககரம், சகரம், பகரம் மூன்றும் மயங்கும்

டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும் (நன் : 113)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

எ.கா - ட்க் - வெட்கம், ட்ச் - மாட்சி, டப் - நடப்பு, ற்க் - கற்க, ற்ச் - முயற்சி,
ற்ப் - கற்பு

4. ணகரத்தின் முன்னே ட, க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ எனும் 8 மெய்களும் மயங்கும்.

ணன முன் இனம்கச ஞபமய வவ்வரும் (நன் : 114)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

எ.கா - ண்ட் - வண்டு, ண்க் - உண்கும், ண்ச் - வெண்சோறு

ணஞ் - வெணஞாயிறு, ண்ப் - நண்பன், ணம் - வெண்மை, ண்ய் - பெண்பார்

ண்ச் - பெண்சிங்கம், ண்ற - நன்று, ண்க் - நன்கு, ண்ச் - நன்செய், ணஞ் -

பொன்ஞாண்

ண்ப் - அன்பு, ணம் - நன்மை, ண்ய் - பொன்பாழ், ண்வ் - பொன்வண்டு

5. மகரத்தின் முன்பு பகரம், யகரம், வகரம் என்னும் மூன்று மெய்களும் மயங்கும்.

மம்முன் பயவ மயங்கும் என்ப (நன் : 115)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது

எ.கா - ம்ப் - நம்பு, ம்ய் - நல்லமயான், ம்வ் - பணம்வலிது

6. யகரம், ரகரம், ழகரம் என்னும் மூன்று மெய்களின் முன்பு மொழிக்கு முதலில் வரும் க, ங, ச, ஞ, த, ந, ப, ம, ய, வ எனும் பத்து மெய்களும் மயங்கும்.

யாழ முன்னர் மொழி முதல் மெய்வரும் (நன் : 116)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

எ.கா - ய்க் - செய்க, ய்ச் - தாய்சேய், ய்ஞ் - தாய்ஞண்டு, ய்த் - செய்து

ய்ந் - செய்நர், ய்ப் - செய்பு, ய்ம் - வாய்மை, ய்வ் - வாய்வு

ர்த் - சேர்க்க, ர்ச் - யார்ச்செயல், ர்ஞ் - நேர்ஞுகிழி, ர்த் - நேர்தல்

ர்ந் - சேர்நர், ர்ப் - மார்பு, ர்ம் - நேர்மை, ர்ய் - போர்யாணை

ர்வ் - ஆர்வம், ழ்க் - வாழ்க, ழ்ச் - வீழ்சிலை, ழ்ஞ் - வீழ்ஞாயிறு

ழ்த் - வாழ்தல், ழ்ந் - வாழ்நர், ழ்ப் - குழ்ப, ழ்ம் - ஏழ்மை,

ழ்ய் - யாழ்யாது, ழ்வ் - வாழ்வு

யகரத்துடன் யரகம் மயங்குவது உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் ஆகும். எனவே அது இங்கு விடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஙகரம் மயங்குவதற்குச் சான்று இலக்கியங்களிலும் இல்லை. எனவே அதற்கு சான்று தரப்படவில்லை.

7. லகர, ளகர மெய்களின் முன்னே க, ச, ப, வ, ய எனும் ஐந்து மெய்களும் மயங்கும்.

வளமுன் கசப வயஒன் றும்மே (நன் : 117)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

எ.கா - ல்க் - வெல்க, ல்ச் -வல்சி, ல்ப் - சால்பு, ல்வ் - செல்வம்,

ல்ய் - கொல்யாணை, ள்க் - கொள்க, ள்ச் - நீள் சிறப்பு,

ள்ப் - கொள்வ, ள்வ் - கேள்வி, ள்ய் - வெள்யாணை,

உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்

சொல்லின் இடையில் ஒரு மெய் எழுத்தின்பின், அதே எழுத்து சேர்ந்து வருவதை அதாவது இரட்டித்து வருவதை உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் என்பர். ரகரம், ழகரம் என்னும் இரு மெய்யெழுத்துக்கள் தவிர எஞ்சிய 16 மெய்யெழுத்துக்களும் தம்முள் தாம் சேர்ந்து வரும்.

ரழ அல்லன தம்முள் தாம்உடன் நிலையும் (நன் : 118)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

எ.கா - க்க் - காக்கை, ங்ங் - அங்ஙனம், ச்ச் - பச்சை, ஞ்ஞ் - மஞ்ஞை

ட்ட் - பட்டு, ண்ண் - வண்ணம், த்த் - பத்து, ந்ந் - வெந்நீர், ப்ப் - அப்பா

ம்ம் - அம்மா, ய்ய் - மெய்யன், ல்ல் - பல்லி

வ்வ - நவ்வி, எள் - பள்ளம், ற்ற - பற்று, ன்ன் - கன்னி,

ஈரொற்று மயக்கம்

உடனிலை மெய்மயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக ஈரொற்று மயக்கம் அமைகிறது. இரு ஒற்று எழுத்துக்களைக் கொண்ட மயக்கம் ஆதலால் இது ஈரொற்று மயக்கம் ஆகும். ஒரே வகை ஒற்றெழுத்துக்கள் இரண்டு உடன்பட்டு மயங்கி நிற்பதால் இதுவும் உடனிலை மெய்மயக்கம் ஆகும்.

யரழஒற் நின்முன் கசதப ஙளுநம

ஈர்ஒற்று ஆழ்ரழத் தனிக்குறில் அணையா (நன் : 119)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது. ய, ர, ழ எனும் 3 மெய்யெழுத்துக்களின் முன் ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம எனும் 8 மெய்களும் இரண்டாம் புள்ளியுடைய எழுத்துக்களாகி மயங்கும். மொழியின் இடையில் ரகரமும் ழகரமும் தனிக் குற்றெழுத்தை அடுத்து சேர்ந்து வராது. இம்மயக்கத்திலுள்ள மூன்றும் மெய்யெழுத்துகளுள் முந்தைய இரண்டு (ஒற்று) பெற்ற தனி மெய்களாகவும் மூன்றாவது உயிர்மெய்யாகவும் அமையும் மெய்கள் எட்டும் இரட்டித்தோ தம் தம் இனவெழுத்துக்களோடு சேர்ந்தோ மயங்கும். இது வேற்று நிலையும் உடனிலையும் கலந்த மயக்கமாகும். ரகரமும், ழகரமும் அர், அழ், அர்க்கு, அழ்க்கு என்றாற் போன்று குற்றொற்றாகிச் சொல்லாதல் இல்லை. (அர், இர் எனும் விசுவிகள் ஒட்டுச் சொற்களாதலால் இங்குக் கொள்ளப்படவில்லை)

எ.கா - ய்க்க - வாய்க்கும், யங்க - வேயங்குறை, ய்ச்ச - பாய்ச்சல்

யஞ்ச - வேயஞ்செடி, ய்த்த - பாய்த்து, யந்த - காயந்தது, ய்ப்ப - வாய்ப்பு

யம்ப - மொயம்பு

ர்க்க - ஈர்க்கு, ரங்க - ஆர்ங்கிளை, ர்ச்ச - உணர்ச்சி, ரஞ்ச - கூர்ஞ்சிறை,

ர்த்த - பார்த்தான், ரந்த - ஆர்ந்து

ர்ப்ப - கார்ப்பு, ரம்ப - ஈரம்புல்

ழஞ்ச - பாழஞ்சாடி, ழத்த - வாழ்த்து, ழந்த - வாழந்தான்,

ழ்ப்ப - காழ்ப்பு, ழம்ப - பாழம்பதி

செய்யுளில் ஈரொற்று மயக்கம்

செய்யுளில் லகர, ளகர, மெய்களின் திரிந்த மெய்களாகிய னகர, ணகர எழுத்துக்களின் முன் ஈற்றில் வரும் மகர மெய் தனது மாத்திரையில் குறுகி இரண்டாவது ஒற்றெழுத்தாகும். லகரம், ணகரமாகவும் லிகரம் ணகரமாகவும் திரியும். இம்மயக்கத்தில் முதலொற்றாக னகரம் அல்லது ணகரமும் இரண்டாவது ஒற்றாக மகரமும் அமையும்.

லளமெய் திரிந்த ணைமுன் மகரம்

நைந்து ஈர் ஒற்றுஆம் செய்யுள் உள்ளே. (நன் : 120)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

எ.கா - திசையறி மீகானும் போன்ம் (போலும்)

மயிலியன் மாதர் மருண்ம் (மருளும்)

முதல்நிலை, இடைநிலைகளுக்குப் புறனடை

எழுத்துக்களின் பெயர்களைக் கூறுமிடத்து எழுத்துக்கள் சொல் முதலில் வருதல், இடையில் வருதல் என்று மேற்கூறப்பட்ட விதிகளிலிருந்து பிறழ்ந்தும் வரும் என அறிஞர் கூறுவர். எ.கா - “உறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்” - இதில் சொல் மொழி முதலில் வராது என விலக்கப்பட்ட டகரம் முதலில் வந்துள்ளது.

“முயற்சியுள் அஆ அங்காப்பு உடைய” - இதில் மயங்கத்தகாத ளகரமும் மகரமும் இடையில் மயங்கியுள்ளன.

தம்பெயர் மொழியின் முதலும் மயக்கமும்

இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப (நன் : 121)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது. இத்தகைய முதல்நிலை, ஈற்றுநிலை, இடைநிலைகளை மொழியியலார் ஒலியன்களின் வருகை என குறிப்பிடுவர்.

போலி (எழுத்துப் போலி)

ஒரு சொல்லில் - ஒரெழுத்துக்குப் பதிலாக வேறோர் எழுத்து வந்தாலும் பொருள் மாறாத நிலைக்குப் போலி எனப் பெயர். இப்போலி சொல்லின் முதல், இடை, இறுதி எனும் மூன்று இடங்களிலும் அமைந்து வரும். அந்த வகையில் போலி முதல் போலி, இடைப் போலி, கடைப் போலி என மூன்று வகைப்படும். இதனை,

போலி

1.முதல் 2.இடை 3. கடை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது எழுத்துக்களில் அமையும் போலி என்பதால் எழுத்துப்போலி எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

எ.கா - முதல் போலி - மயில் > மையில்

இடைப்போலி - அரசு > அரைசு

கடைப்போலி - அகம் > அகன்

போலி = ஒத்து வருவது = உறழ்வு போல வருவது

இறுதிப் போலி (கடைப்போலி)

மொழியின் இறுதியில் அமையும் எழுத்துப்போலி கடைப்போலி எனப்படுகிறது. பால்பகா அ.நிணைப் பெயர்ச்சொற்கள் சிலவற்றின் இறுதியிலுள்ள மகர மெய் ளகர மெய்யாகிப் போலியாக வழங்கும். பால்பகா அ.நிணைப் பெயர்ச்சொல் = ஒன்றன் பாலுக்கும் பலவின்

பாலுக்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொற்கள். இறுதிப்போலி (கடைப்போலி) பெருவழக்காக அமைந்து வருவதால் அதனை முதலில்குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

எ.கா - அகம் = அகன், கலம் = கலன், குணம் = குணன் , முகம் - முகன் மகரத்திற்கு எனகரம் போலியாக வந்துள்ளது. குறிலிணைக் கீழ் மட்டுமே இப்போலி வரும்.

மகர இறுதி அ.றிணைப் பெயரின்

எனகரமொடு உறழா நடப்பன உளவே (நன் : 122)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கிறது.

முதல் போலி

மொழியின் முதலில் அமைந்து வரும் எழுத்துப்போலி முதல் போலி ஆகும். ஒரு மொழியின் முதலில் உள்ள அகரம் ச், ஞ், ய் என்னும் மூன்று மெய்களின் முன்னே வரும் பொழுது ஐகாரமாக மாறி போலியாக வரும்.

எ.கா - பசல் = பைசல்

மஞ்சு = மைஞ்சு

மயில் = மையில்

இடைப் போலி

மொழியின் இடையில் அமைந்து வரும் எழுத்துப்போலி இடைப்போலி ஆகும். ஒரு மொழியின் இடையில் உள்ள அகரம் ச், ஞ், ய் என்னும் மூன்று மெய்களின் முன்னே வரும் பொழுது ஐகாரமாக மாறி போலியாக வரும்.

அஐ முதல் இடை ஒக்கும் சஞயமுன் (நன் : 123)

எனும் நூற்பா வாயிலாக முதல், இடை போலியின் இலக்கணத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். இதன் வாயிலாக அகரத்திற்கு ஐகாரம் போலி என்பது புலனாகிறது.

எ.கா - அரசு = அரைசு

இலஞ்சி = இலைஞ்சி

அரயர் = அரையர்

நகரத்திற்கு ஞகரம் போலி

சில சொற்களில் ஐகாரத்திற்கும் யகர மெய்க்கும் அடுத்து வரும் நகரத்திற்கு ஞகரம் போலியாக வரும் வழக்கும் உண்டு.

ஆசான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஞ கான் உறழும் என்மரும் உளரே (நன் : 124)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது. மொழியியலார் எழுத்துப் போலியை ஒலியன்களின் உறழ்ச்சி என குறிப்பிடுவா

எ.கா - ஐந்நூறு = ஐஞ்நூறு, சேய்நலூர் = சேய்ஞலூர்

கைந்நின்ற = கைஞ்நின்ற, செய்ந்நின்ற = செய்ஞ்நின்ற

சந்தியக்கரம்

ஓர் உயிர் நெடில், மேலும் நீண்டு ஒலிப்பது அளபெடை ஆகும். இருவேறு உயிர்கள் சேர்ந்து ஒலிப்பது கூட்டு உயிர் ஒலி ஆகும். இதுவே வடமொழியில் சந்தியக்கரம் என அழைக்கப்படுகிறது. சந்தியக்கரம் கூட்டெழுத்து என்பதற்கு சந்தி = கூட்டு , அக்கரம் = எழுத்து என விளக்கம் தரலாம். இதனை

அம்முன் இகரம் யரகம் என்று இவை

எய்தின் ஐஒத்து இசைக்கும் அவ்வொடு

உவ்வும் வவ்வும் ஒளஓர் அன்ன (நன் : 125)

என்னும் நூற்பா தெளிவுபடுத்துகிறது. ஓர் உயிரினை ஒலித்த பிறகு மற்றோர் உயிரினை ஒலிக்கும் பொருட்டு நா முதலிய உறுப்புகள் மாறும் இடைக்காலத்த மிடற்று முயற்சி சந்தியக்கரம் எனப்படும். என்பது மு.வ. வின் கருத்தாகும். (மொழி நூல்: ப - 26)

அகரத்தின் முன்னே இகரமோ யகர மெய்யோ வரின் ஐகாரம் போன்று ஒலிக்கும் .

அகரத்தின் முன்னே உகரமோ வகர மெய்யோ வரின் ஒளகாரம் போன்று ஒலிக்கும்.

எ.கா - ஐயர் = அஇயர், அய்யர் (ஐ = அஇ = அய்), வைத்தியன் > வயித்தியன்

ஒளவை = அஉவை, அவ்வை (ஒள = அஉ = அவ்), கௌரி > கவுரி

எழுத்துச் சாரியை

எழுத்துக்களை ஒலிக்கவும் எழுதிக்காட்டவும் சேர்ந்து நிற்கும் சாரியைகளை எழுத்துச் சாரியை என்பர். எழுத்துச் சாரியை எழுத்துக்களை ஒலிப்பதற்குத் துணையான வடிவம் ஆகும். எழுத்துக்களைச் சார்ந்து, விட்டிசைத்தலைத் தடுத்து, ஒலியியைபைத் தருவது சாரியை ஆகும்.

மெய்கள் அகரமும் நெட்டுயிர் காரமும்

ஐஒளக் காணும் இருமைக் குறில் இவ்

இரண்டொரு கரமும்ஆம் சாரியை பெறும்பிற (நன் : 126)

என எழுத்துச் சாரியைகளுக்கு நன்னூலார் இலக்கணம் தருகிறார்.

எழுத்து வகை	சாரியை வழங்கும் முறை
மெய்கள் (க், ங், ச், ஞ்)	- அ (க, ங, ச, ஞ)
உயிர் நெடில் (ஆ, ஊ,)	- காரம் ஆகாரம், ஊகாரம்,
உயிர் நெடில் (ஐ, ஔ)	- காரம், கான் ஐகாரம். ஐ×கான்,
ஒளகாரம்	- ஒள×கான்
உயிர் குறில் (அ, இ)	- காரம், கான், கரம் அகாரம், அ.கான், அகரம்
இகாரம்	- இ.கான், இகரம்
உயிர் மெய்க் குறில் (க,ம)	- காரம், கான், கரம் ககாரம், க.கான், ககரம்
மகாரம்,	- ம.கான், மகரம்
குறிலுடன்	- கான் சாரியை சேரும்பொழுது இடையில் ஆய்தம் வரும்.

எழுத்தியலுக்குப் புறனடை

எழுத்துக்கள் சொற்கள் ஆனாலும் சொற்கள் இணைந்து தொடர் ஆனாலும் முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட தமக்குரிய அகத்திலக்கணம் பத்தும் உடையன ஆகும். எழுத்துக்களின் இயல்புகள் சொல்லிலும் தொடரிலும் மாறாதவை என்பது இதன் கருத்தாகும். இதனை,

மொழியாய்த் தொடரிலும் முன்அனைத்து எழுத்தே (நன் : 127)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா உணர்த்தும்.

எழுத்தியல் நிறைவுற்றது.